

Ministerie van Justitie

> Retouradres Postbus 20301 2500 EH Den Haag

Aan de voorzitter van de Commissie
voor de JBZ-Raad van de Eerste Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20017
2500 EA DEN HAAG

**Directoraat-Generaal
Wetgeving, Internationale
Aangelegenheden en
Vreemdelingenzaken**
Directie Wetgeving
Sector straf- en sanctierecht

Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.justitie.nl

Ons kenmerk
5579673/09/6

Uw kenmerk
142810.u

*Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.*

Datum 13 januari 2009
Onderwerp Vragen n.a.v. JBZ-Raad van 27-28 november 2008

Bij brief van 2 december 2008 heeft uw commissie vragen gesteld over enkele geagendeerde ontwerpbesluiten voor de JBZ-Raad van 27 en 28 november 2008. Bij brief van 4 december 2008 (kenmerk: 5579279/08) zijn de vragen die betrekking hadden op het Europees Justitiëel Netwerk en Eurojust beantwoord. Hierbij treft u de antwoorden aan op de overige vragen.

Kaderbesluit betreffende de tenuitvoerlegging van verstekvonnissen

De uitspraken van de Staatssecretaris van Justitie betreffende dit kaderbesluit werden gedaan tijdens de informele raad van 25 en 26 januari 2008 te Brno en hadden betrekking op het oorspronkelijke voorstel voor het kaderbesluit. Het betrof een eerste standpuntbepaling van Nederland op een tijdstip dat er nog geen onderhandelingen over het kaderbesluit hadden plaatsgevonden. Die begonnen pas in februari 2008. Tijdens die onderhandelingen hebben diverse lidstaten voorstellen voor wijziging van het kaderbesluit gedaan, die in min of meerdere mate werden verwezenlijkt. Nederland heeft zich er met succes voor ingezet dat het kaderbesluit waarover politiek overeenstemming bestaat, geen definitie van een verstekvonnis bevat, omdat al snel bleek dat de verstekprocedures van de lidstaten sterk uiteenlopen. Naar het oordeel van Nederland zou een dergelijke definitie daardoor niet kunnen werken en het beoogde doel, de versterking van de procedurele rechten van de verdachte ook niet dichterbij brengen. Verder hebben gezamenlijke voorstellen van Nederland en België geleid tot opname in het kaderbesluit, dat een procedure waarbij een verdachte er voor heeft gekozen om niet zelf het proces bij te wonen en zijn raadsman heeft gemachtigd hem ter zitting te verdedigen (artikel 279 Sv) niet wordt aangemerkt als een verstekprocedure.

Kaderbesluit betreffende het Europees surveillancebevel

Nederland heeft met betrekking tot dit ontwerpbesluit – dat overigens inmiddels een andere naam heeft gekregen – in de onderhandelingen steeds benadrukt dat het kaderbesluit alleen effectief kan zijn wanneer omslachtige en ingewikkelde erkenningsprocedures achterwege blijven en in het kaderbesluit de nodige flexibiliteit wordt ingebouwd. De hoeveelheid werk, tijd en inspanning die voor de betrokken autoriteiten uit de wederzijdse erkenning en uitvoering van controlemaatregelen voortvloeien, is bepalend voor de bereidheid om in de gevallen die het kaderbesluit bestrijkt, een controlemaatregel op te leggen. Alleen op deze wijze kan het kaderbesluit een bijdrage leveren aan het terugdringen van

de toepassing van voorlopige hechtenis en aan de verbetering van de positie van de niet-ingezetene verdachte.

De aan het oorspronkelijke Commissie-voorstel ten grondslag liggende veronderstelling dat niet-ingezetenen vaker dan ingezetenen in voorlopige hechtenis worden genomen vanwege het enkele feit dat ze niet-ingezetenen zijn en er daarom vluchtgevaar is, kan wat betreft de situatie in Nederland niet worden onderschreven. In de praktijk zijn er vaak meerdere gronden voor de toepassing van voorlopige hechtenis. Tegelijkertijd kan geconstateerd worden dat de duur van de voorlopige hechtenis in sommige lidstaten onevenredig lang is. Het kaderbesluit zal zijn meerwaarde in de praktijk moeten bewijzen. De Nederlandse wens voor een overzichtelijk, flexibel en makkelijk toepasbaar instrument is grotendeels gerealiseerd. Daarmee zijn de randvoorwaarden gecreëerd voor een optimale toepassing van het kaderbesluit.

Wat betreft de kosten die de uitvoering van het kaderbesluit met zich meebrengt, is in het kaderbesluit de gebruikelijk regeling opgenomen dat deze worden gedragen door de staat van tenuitvoerlegging, tenzij het gaat om kosten die uitsluitend in de uitvaardigende lidstaat zijn gemaakt. De budgettaire consequenties van het kaderbesluit zijn naar verwachting beperkt. Tegenover de kosten die het houden van toezicht op de naleving van controlemaatregelen meebrengt, staan besparingen door het vrijkomen van cellen. De kosten worden in beginsel binnen de financiële kaders van de begroting van het ministerie van Justitie gedekt.

De Minister van Justitie,

**Directoraat-Generaal
Wetgeving, Internationale
Aangelegenheden en
Vreemdelingenzaken**

Directie Wetgeving
Sector straf- en sanctierecht

Datum

13 januari 2009

Ons kenmerk

5579673/09/6